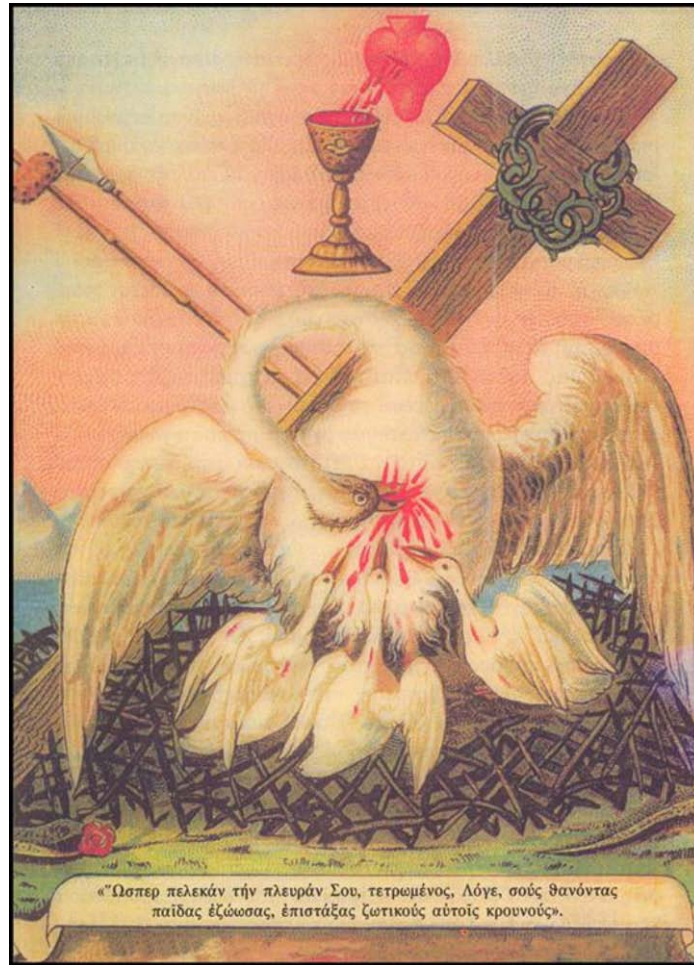

18^{ος} ΒΑΘΜΟΣ – ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Ὅλοι μας, μαχόμεθα για την καθημερινή μας επιβίωση, υλική και πνευματική, ατομική και συλλογική, αλλά παράλληλα υποτίθεται ότι επιδιώκουμε πέραν από κάθε συμβατικότητα, προκατάληψη και σεκταρισμό, ανεξάρτητα και αδογματίστα, να αναζητήσουμε την Αλήθεια, χρησιμοποιώντας τις θεμελιώδεις και βασικές ηθικές και πνευματικές αρχές τής Τεκτονικής Ατραπού.

Παραδεχόμαστε το Θεῖον και τον Λόγο του, για εμάς τον Ἐνδοξο Χριστό, τον οποίον τιμούμε στον παρόντα 18^ο βαθμό και τον οποίον συναισθανόμαστε στο βάθος τού εσώτερου μας όντος, και με την ζωή και το μήνυμα τού Οποίου « επιθυμούμε » να επιτύχουμε την καθημερινή μας πνευματική επιβίωση.

Σεβόμαστε τούς νόμους τής Πατρίδας μας και λατρεύουμε το Θεῖον κατά την θρησκευτική μας Πίστη και Λατρεία που ο καθένας επιλέγει να ομολογεί.

Επομένως, απέχουμε τών πολιτικών και θρησκευτικών ζητημάτων.

Πέραν αυτών των απαραίτητων θεωρητικών παραδοχών και αξιωμάτων, η κύρια επιδίωξή μας είναι να δραστηριοποιηθούμε Πνευματικά στην Πράξη, αφήνοντας στην άκρη τον αχαλίνωτο αισθησιασμό και υλισμό, την μακάρια υπεράνάλυση, τις ατέρμονες συζητήσεις, την νοσηρή προσήλωση στα ξένα τυπικά και στις φαντασιοπληξίες για υφιστάμενους πατριάρχες στον Τεκτονισμό, την διανοητική οίηση και νοσηρή αντιδραστικότητα, τις επαναλαμβανόμενες αναζητήσεις των « μυστικών » διδασκαλιών ή και οργανώσεων, τις συνωμοσιολογίες του « συρμού », καθώς και όλες τις ιδεοληψίες και τους παραλογισμούς του « ρεύματος » και της μόδας.

Το μόνο που επιτυγχάνουν όλα τα παραπάνω, είναι το « **ξεστράτισμα** » από την « εργασία επάνω στον **Εαυτό μας** » δηλαδή, από την Πράξη και το χάσιμο του αληθινού μας Εαυτού στο « δάσος των σφαλμάτων » ή μετάλλων όπως λέμε.

Τι σημασία έχει να μιλάς για τον διαλογισμό και τις τεχνικές του, όταν δεν διαλογίζεσαι ; Ποιοί είναι οι καρποί του διαλογισμού σου ;

Τι σημασία έχει να μιλάς για την προσευχή και τις τεχνικές της, για το Άγιον Όρος και την καρδιακή προσευχή, για τους ομφαλοσκόπους μοναχούς, όταν δεν το επισκέφτηκες ποτέ, αλλά ούτε και προσεύχεσαι ; Ποιοί είναι οι καρποί της προσευχής σου ;

Τι σημασία έχει να μιλάς για φιλοσοφικές αρχές και διδασκαλίες, όταν δεν προσπαθείς να τις εφαρμόσεις ;

Ποιοί είναι οι καρποί της φιλοσοφίας σου ;

Τι σημασία έχει να μιλάς για την πνευματική ή εσωτερική θεραπευτική και τις τεχνικές της, όταν δεν την πολυπιστεύεις και δεν την ασκείς ;

Ποιοί είναι οι καρποί της αυτοθεραπείας σου ;

Τι σημασία έχει να μιλάς για Μυστικά Τάγματα και Αδελφότητες, για Πεφωτισμένους και Εσωτερικούς Κύκλους, για λεπτομέρειες τυπικών, για Ασκήσεις και Πρακτικές, για Ιερές Τελετές, να τα ψάχνεις στο διαδίκτυο, ή να τα βλέπεις στις κινηματογραφικές ταινίες, με Ιππότες, με Υπερανθρώπους κλπ, όταν δεν δέχεσαι να μαθητεύσεις και να εργαστείς πνευματικά μέσα σε μια ομάδα, ή να ακολουθήσεις έναν που παραδέχεσαι ως Δάσκαλο (αν παραδέχεσαι κάποιον ως τέτοιο), να υπακούσεις στις αρχές σου, να υπηρετήσεις στην όποια φιλανθρωπική δράση, να αυτοελεγχθείς τελώντας με μαθηματική ακρίβεια και ιερή ευλάβεια ένα τελετουργικό, να αυτοπειθαρχηθείς εκτελώντας μια πολυήμερη πρακτική ή άσκηση ;

Αν πιστεύεις στην ύπαρξη και την αποτελεσματικότητα των παραδοσιακών πνευματικών τεχνικών και δραστηριοτήτων, για την ατομική και συλλογική εξέλιξή μας, για την κάθαρση της μολυσμένης (πλέον) αύρας της Γης, και όχι μόνον τού υλικού σώματός της (που είναι ήδη προχωρημένα μολυσμένο), γιατί δεν τις εφαρμόζεις, γιατί δεν τις ασκείς ;

Αν παρατηρήσετε προσεκτικά το σκηνικό όπου εκτυλίσσεται το δράμα της ανθρώπινης ζωής πάνω στον πλανήτη μας, τα σύννεφα που το περιβάλλουν θα σας εμποδίσουν να το δείτε ξεκάθαρα. Θα μπορέσετε ωστόσο, να δείτε σκιές, φαντάσματα ανθρώπων να χορεύουν στον ξέφρενο ρυθμό μιας εποχής που αποσυναρμολογεί τους ανθρώπους. Το όλον σκηνικό θυμίζει κλαυθμώνα όπου σπεύδουν να θρηνήσουν όλοι όσοι έχουν χάσει την σωστή πορεία τους. Συστατικά μέρη τού σκηνικού :

Το έρεβος της άγνοιας, η καταιγίδα των παθών, η τρικυμία των ανεξέλεγκτων επιθυμιών, οι αστόχαστες πράξεις, η μούχλα της απραξίας και η συμπλοκή.

Οι ηθοποιοί τού δράματος κινούνται δίχως σκοπό, μιας και το έρεβος της δικής τους άγνοιας, τους εμποδίζει να διαβάσουν το σενάριο.

Αποσυναρμολογημένοι, κινούνται εδώ και εκεί αβροδίατοι και βουλιμιώδεις.

Έκτροποι δεν μπορούν να βρουν τον δρόμο τους, ο αγώνας της επιβίωσης τους τσακίζει και, πεισιθάνατοι, βουλιάζουν στην αγκάλη της ραθυμίας.

Λαθρόβιοι, μικρόψυχοι, τεμαχισμένοι, μωροί, χλιαροί, υπερόπτες, ξέφρενοι, συβαρντικοί, ψευδευλαβείς, πνίγονται, τρελλαινούνται, πεθαίνουν, φωνάζουν ή μάλλον κραυγάζουν, ζητώντας το φως εκείνο που θα διαλύσει τα σκότη τους, την βοήθεια εκείνη που θα τους βγάλει από την δύσκολή τους κατάσταση.

Και είναι τόσο τυφλοί ώστε δεν βλέπουν ότι το φως υπάρχει μέσα τους και μπορεί να φωτίσει τον δρόμο τους, είναι τόσο νωχελικοί ώστε δεν κάνουν τίποτε για να βοηθήσουν τον εαυτό τους.

Υπάρχουν πάμπολλα προβλήματα στον σημερινό μας κόσμο – πόλεμοι, μόλυνση τού περιβάλλοντος, καταπίεση ατόμων και λαών, παραστρατημένη τεχνολογία, εμπορομανία κλπ. Και όλα αυτά τρέλλαναν πάμπολλους ανθρώπους, δυστυχώς δε, αυτή η κατάσταση χειροτερεύει καθημερινά. Γιατί ;

Τί προκάλεσε αυτή την φοβερή παραφροσύνη που βλέπουμε γύρω μας ;

Μπορούμε, άραγε, ακόμη να κρατηθούμε από κάτι που είναι ασφαλές και αξιόλογο ;

Μερικοί από εμάς νομίζουμε ότι γνωρίζουμε γιατί συνέβησαν όλα αυτά.

Εάν ενδιαφερθείτε και ασχοληθείτε σοβαρά, και εσείς ίσως τελικά θα συνειδητοποιήσετε γιατί δημιουργήθηκε αυτή η κατάσταση.

Το σημαντικό είναι να επιστρέψουμε σε εκείνη την Πνευματική και Διανοητική κατάσταση που θα καταστήσει άχρηστο αυτόν τον εφιαλτικό κόσμο και τα προβλήματά του. Τούτο ασφαλώς μπορεί να γίνει, οι δε πρόγονοί μας ήξεραν το πώς.

Ήξεραν πώς να ζούν σύμφωνα με την φύση και τους νόμους της, μπορούσαν να διακρίνουν και να διαβάσουν το βιβλίο τής φύσης και το βιβλίο τού ανθρώπου.

Αυτή η ικανότητα δεν χάθηκε ολοκληρωτικά. Βρίσκεται πάντα μέσα μας.

Είναι μια πίστη και ένας τρόπος ζωής. Πρόκειται για τον **Ελευθεροτεκτονισμό**.

Ο **Ελευθεροτεκτονισμός** βλέπει το μυστήριο και τον πλούτο της φύσης και ανοίγει διαχρονικά τον δρόμο προς την κατανόησή της.

Η Τεκτονική Μυσταγωγική ατραπός, ιδίως δε του Α*Α*Σ*Τ*, όπως έχει διαμορφωθεί μέχρι σήμερα, βασίζεται στην αυθεντική γνώση που έφθασε μέχρι την εποχή μας από το μακρινό παρελθόν.

Οι πατέρες μας αναφέρει ο 32^{ος} βαθμός τού Πρίγκηπος τού Βασιλικού Μυστικού. Κατανοεί την τωρινή κατάσταση τού ανθρώπου και του προσφέρει τα κλειδιά που θα του επιτρέψουν να επιστρέψει στην πριν από την πτώση κατάσταση.

Ο Τεκτονισμός δεν προσφέρει έτοιμη στο πιάτο καμιά αλήθεια στους ανθρώπους. Τους δίνει, όμως, όλα εκείνα τα εργαλεία που τους είναι απαραίτητα για να βρουν μόνοι τους, αργά, αλλά σταθερά και ακίνδυνα, την δική τους αλήθεια.

Θέτει τα μέλη του προ των ευθυνών τους εξηγώντας τους ότι το φως και η αλήθεια που ψάχνουν σε εξωτερικές πηγές βρίσκεται μέσα τους.

Τους δηλώνει ξεκάθαρα ότι η λογική μονάχα, δεν θα τους οδηγήσει στην Θέωση. Η χρήση τής λογικής μονάχα και η τυπικολατρία θα τους καταστήσει ίσως σπουδαστές τής φιλοσοφίας, μνημένους τού εσωτερισμού κ.λ.π., αλλά σαφώς όχι Μύστες. Ο Μύστης δεν βασίζεται μόνο στην λογική αλλά και στην Αγάπη και στην βιωματική εμπειρία που δεν περιορίζεται στα στενά πλαίσια τής κοινής ανθρώπινης λογικής.

Υπάρχουν τόσοι σήμερα, που δηλώνουν σε συζητήσεις με τις παρέες τους, ότι τους ενδιαφέρει η « πνευματικότητα », η « μεταφυσική », το « εσώτερο », η « ουσία », η « αλήθεια », κ.λ.π, βλέπουν ταινίες, τρέχουν σε διαλέξεις, ξημεροβραδιάζονται στο διαδίκτυο, διαβάζουν βιβλία - ποτέ δεν υπήρξαν τόσοι πολλοί «ειδικοί» εκδοτικοί οίκοι και στην Ελλάδα όσοι σήμερα, με τόσο μεγάλο αριθμό « ειδικών » βιβλίων - και

όμως κανείς τους (ἢ πιθανόν ελάχιστοι) δεν συνενώνει τις δυνάμεις του στην κοινή προσπάθεια και εργασία κάποιας αδελφότητας, κάποιου τάγματος, μιας στοάς, κάποιας ομάδας, κ.ο.κ. Μόνο παχιά και μεγαλόσχημα λόγια ...

Γιατί αυτή η « εσωστρέφεια », γιατί αυτός ο « αυτισμός » ;

Αλήθεια πόσος χρόνος χαμένος !

« εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον ; » λέει ο Ματθαίος κεφ. 6-23.

Τελικά, γιατί ενώ « πιστεύουμε » στην όποια πνευματικότητα, δεν κάνουμε το επόμενο βήμα, δηλαδή να υπηρετήσουμε το Πνεύμα στην πράξη, μέσα μας και δια της ύλης, ώστε με την συλλογική προσπάθεια όλων μας, μέσω τών συνενωμένων δυνάμεων, συγκροτημένων ομάδων, κοινοτήτων κλπ, και της άνωθεν βοήθειας, να συμβάλλουμε στην « μεταστοιχείωσή » της, και άρα, να γίνει « το Θέλημά Του » και να « έλθει η Βασιλεία Του επί της Γης » και όχι η βασιλεία τής επικράτησης μας επί των αδελφών μας ;

Οι διαπιστώσεις και οι καλές προθέσεις δεν αρκούν πλέον και όπως αναφέρει ο Ευαγγελιστής Λουκάς : « Οὐδείς τον λύχνον ἄσας εἰς κρύπτην τίθησιν οὐδέ ὑπὸ μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν »

Ανάγκη επί τέλους ίνα η οικουμένη φωτιστεί δια τών εργασιών ημών και απαλλαγεί τών στεναγμών τού επαίσχυντου ζυγού τής δουλείας εις ον κρατεί αυτήν δέσμια η τυφλή αμάθεια βροντοφωνάζει ο Σεβάσμιος σε κάθε μύηση εις βαθμό Διδασκάλου.

Τώρα και εδώ, στην αυγή τής Εποχής τού Υδροχόου, που η ανθρωπότητα αλλάζει ημέρα με την ημέρα, που οι συνθήκες της καθημερινής μας ζωής και οι ρυθμοί επιταχύνονται, είναι πια καιρός να **δράσουμε**, να προετοιμάσουμε εσωτερικά τους εαυτούς μας, εκούσια και θεληματικά, ώστε να λάβουμε και να εκπέμψουμε τις νέες ενέργειες που θα ανεβάσουν την συνειδητότητά μας, ώστε να μπορούμε να αναλάβουμε νέες ευθύνες και πιο αποτελεσματικές δράσεις για την υλοποίηση τών Σχεδίων τού Ενός και Μοναδικού Κυριάρχου Αρχιτέκτονος τού Σύμπαντος !

Άλλωστε αυτό δεν είναι το νόημα τής φράσεως κατά την έναρξη και λήξη κάθε συνεδρίας μας ότι τελούμε τις εργασίες μας εις Δόξαν τού Μεγάλου Αρχιτέκτονος τού Σύμπαντος ;

Ο **A*A*Σ*T*** , προσφέροντας τον 18° βαθμό τού Ιπότη Ροδοσταύρου στα μέλη του, ανοίγει ακόμη μιά σημαντικότερη πόρτα προς την κατεύθυνση αυτήν καθ' ότι ο βαθμός αυτός περικλείει όλη την μνητική σωτηριολογική διαδικασία συγκεντρωμένη.

Δυστυχώς από την αυτήν ευκαιρία δεν επωφελούμαστε όλοι ώστε να διαβούμε αυτήν την πόρτα και να ενσκήψουμε σε αυτό το ευρύ πεδίο μελέτης και εφαρμογών.

Διότι Φεύ : η Πίστις εσβέστη , η Αγάπη εσβέστη, και δεν μας απομένει αναμμένη ει μη η Δάδα τής Ελπίδος η οποία σηματοδοτεί ότι η ευκαιρία εξακολουθεί να υπάρχει . . .

Σε τελική ανάλυση αυτή είναι η Τεκτονική μέθοδος και φιλοσοφία σε όλες της τις δομές .

Ο Τεκτονισμός βάζει τα **εργαλεία** στα χέρια των αδελφών και τους αφήνει να εργαστούν σύμφωνα με τις ικανότητες τους και τον βαθμό εξελίξεως τους.

Είναι τα πνευματικά εργαλεία που μας αναμένουν αποθεμένα στον τάφο τού Χιράμ ή Πνεύματος τα οποία περιοδικά οφείλουμε να φροντίζουμε, να συντηρούμε, παραδειγματισμένοι από το έργο τού Ιεροβοάμ και των έξη Μυστικών Διδασκάλων μέχρι να καταστούμε ικανοί να τα χρησιμοποιήσουμε πλήρως ώστε να υπερβούμε οριστικά το δρύφακτο τής αδρανείας, ώστε να εξέλθει το Πνεύμα από τον προσωρινό τάφο του, ακολουθώντας την ρήση τού τυπικού τής Τεκτονικής Αλύσου ότι :

« υπεράνω των φροντίδων τής υλικής μας ζωής υπάρχει το ευρύ πεδίο τού στοχασμού και ιδίως εκείνο τής δράσεως ».

Χωρίς καταναγκασμό, χωρίς επικρίσεις και κριτικές, χωρίς βραβεία, αλλά μόνον για να βοηθηθούμε στην προώθηση μας στο επόμενο συνειδησιακό επίπεδο ή βαθμό, ένα ακόμη βήμα προς το Φως όπως προσφιλώς λέμε, ο οποίος θα μας παρουσιάσει νέες προκλήσεις στην έρευνα τής Αληθείας καθώς και νέες ιδέες στις πρακτικές για ατομικές και κοινωνικές εφαρμογές για την επικράτηση τής Αρετής και τού Καλού.

Hoscheah

17-11-2014

Ιόλαος 33^{ος}

